

Dosar nr.

- litigiu privind funcționarii publici -

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

GREFIER

Pe rol fiind rejudecarea cererii având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici” formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâta

La apelul nominal făcut în ședință publică, răspunde avocat pentru reclamant, lipsă fiind acesta și pârâta.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța ia act că la dosar au fost depuse din partea reclamantului prin apărătorul ales note de ședință și o serie de înscrisuri din partea pârâtei.

Instanța având în vedere OUG nr. 62/2024 pune în discuție necesitatea sesizării Î.C.C.J. pentru a lămuri următoarea problemă de drept: dacă reclamantul în calitate de funcționar în cadrul ANAF București este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. 4 din Lege nr. 153/2017 la acordarea diferenței dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivel maxim de salarizare pentru funcție similară aflată în plată în cadrul ANAF în condițiile în care această diferență reprezintă exact sporul de risc și solicitare neuropsihică pe care reclamantul nu îl încasează și alte persoane îl încasează în baza unor hotărâri judecătorești definitive.

De asemenea, să se lămurească dacă reclamantul este îndreptățit la aceste diferențe în condițiile în care acesta a formulat separat acțiuni în instanță pe temeuri diferite.

Instanța arată că există dosarul nr. 29212/3/2021 având ca obiect „obligatia de face” la care reclamantul a renunțat în recurs și că la acest dosar, în prima fază procesuală, la fila 152 pârâta a depus concluzii scrise prin care s-a invocat puterea de lucru judecat și că mai există un al doilea dosar nr. 13065/3/2019 al Curții de Apel, dosar în care prima instanță a admis acțiunea iar în recurs s-a respins, dosar în care s-a cerut diferența de 20 %.

În subsidiar, ÎCCJ să răspundă: dacă reclamantul beneficiază de acest spor față de situația concretă a reclamantului care a formulat separat acțiuni pe temeuri diferite.

Avocat pentru reclamant, arată că lasă la aprecierea instanței modalitatea de pronunțare asupra acestei sesizări.

Declarând dezbaterile închise,

TRIBUNALUL,

Din lipsă de timp pentru deliberare,

DISPUNE:

Amână pronunțarea pentru data de 2024.

Pronunțată azi, 2024, prin punerea soluției la dispoziția prășilor prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Grefier,

Dosar nr.

- litigiu privind funcționarii publici -

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE SUSPENDARE

Ședința publică din data de 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

GREFIER

Pe rol fiind pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la soluționarea chestiunilor de drept ivite în cauza având ca obiect „**litigiu privind funcționarii publici**” formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâta

Dezbaterile asupra sesizării de față au avut loc în ședința publică din data de 2024, și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea a fost amânată astăzi, 2024.

După deliberare,

TRIBUNALUL:

Deliberând asupra sesizării Î.C.C.J. în baza art. 2 din OUG nr. 62/2024 pentru a se pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, reține următoarele:

Potrivit art. 1 alin. și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și / sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și / sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea / recalcularea / revizuirea

drepturilor la pensie sau /și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în legii în curs de soluționare.

Tribunalul constată că reclamantul deține funcția de inspector Șef serviciu gradația 2 în cadrul - Serviciul de cooperare interinstituțională și internațională și că prin prezenta cerere de chemare în judecată a solicitat obligarea pârâtei să calculeze și să-i plătească pentru perioada ultimilor 3 ani anterior introducerii acțiunii, la zi și în continuare, pe durata raportului de funcție publică, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul, pentru aceeași funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor drepturilor bănești obținute prin hotărâri judecătorești, sume actualizate cu indicele de inflație la data plății efective, plus dobândă legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă.

Reclamantul a mai arătat că acțiunea sa vizează perioada ultimilor 3 ani anterior introducerii acțiunii, la zi și în continuare, pe durata raportului de funcție publică și că ceea ce pretinde în cauză este încadrare salarială corespunzătoare (adică la nivel maxim) pentru perioada sus-amintită, prin emiterea unui nou ordin de salarizare prin care să se stabilească nivelul drepturilor salariale, inclusiv al sporurilor și al altor adaosuri sau majorări prevăzute de lege și cu luarea în considerare a drepturilor bănești obținute prin hotărâri judecătorești, la nivelul maxim al funcțiilor publice identice din cadrul; că în perioada de referință drepturile sale salariale nu au fost stabilite la nivelul maxim aflat în plată pentru funcțiile similare, aceasta pentru că beneficiază cu titlu de spor de risc și solicitare neuropsihică de un procent de doar 5% aplicat la salariul lunar.

Tribunalul, față de obiectul cererii de chemare în judecată și de susținerile părților, reține că problema de drept ce necesita a fi lămurită este:

1.” Dacă reclamantul, în calitate de inspector Șef serviciu gradație 2 în cadrul ANAF-DGAF- Serviciul de cooperare interinstituțională și internațională, este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea- cadru nr. 153/2017 la acordarea diferenței dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul convenit la nivel maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul ANAF, în condițiile în care respectiva diferență reprezintă tocmai sporul de 20% pentru risc și solicitare neuropsihică (diferența dintre sporul de 25% prevăzut prin Ordinul nr. 964/2015 și sporul de 5% aplicat prin Ordinele nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF, anulate prin hotărâri judecătorești), diferență încasată de alți funcționari cu funcții similare în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”

2. „ Dacă reclamantul este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. 1 și 4 din Legea - cadru nr. 153/2017 la primirea diferenței salariale de la punctul 1 în condițiile în care a solicitat respectivul drept salarial prin mai multe acțiuni adresate instanței, temeiuri de drept diferite (ca spor distinct, ca urmare a anulării Ordinelor nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF), acțiuni ce au fost respinse ?”

Tribunalul reține totodată că, asupra acestei chestiuni de drept și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, respectiv de a se stabili dacă reclamantul, în calitate de inspector Șef serviciu gradație 2 în cadrul ANAF- DGAF- Serviciul de cooperare interinstituțională și internațională, este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea- cadru nr. 153/2017 la acordarea diferenței dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul convenit la nivel maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul ANAF, în condițiile în care respectiva diferență reprezintă tocmai sporul de 20% pentru risc și solicitare neuropsihică (diferența dintre sporul de 25% prevăzut prin Ordinul nr. 964/2015 și

sporul de 5% aplicat prin Ordinele nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF, anulate prin hotărâri judecătorești), diferență încasată de alți funcționari cu funcții similare în baza unor hotărâri judecătorești definitive?” precum și „Dacă reclamantul este îndreptățit în temeiul art. 39 lin. 1 și 4 din Legea - cadru nr. 153/2017 la primirea diferenței salariale de la punctul 1 în condițiile în care a solicitat respectivul drept salarial prin mai multe acțiuni adresate instanței, temeiuri de drept diferite (ca spor distinct, ca urmare a anulării Ordinelor nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF), acțiuni ce au fost respinse?”, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere al pârâtei asupra problemei de drept în discuție:

Pârâta arată că diferența solicitată de către reclamant o reprezintă, în fapt, procentul de 20% ca diferență dintre sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 25% stabilit prin nr. și sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică în cuantum de 5%, aplicat conform Ordinului nr. și Ordinului nr., ambele ale Președintelui și că parte din funcționarii publici din cadrul au obținut acest drept prin hotărâri judecătorești definitive.

În cauză, reclamantul nu este îndreptățit la acest drept salarial motivat, în primul rând, de faptul că acesta mai are și alte dosare (dosar nr. 29212/3/2021 și nr. 13065/3/2019, ambele ale Tribunalului București), soluționate definitiv. Deși a invocat temeiuri de drept diferite, în esență, solicitarea reclamantului este aceeași și anume: obligarea pârâtei la stabilirea drepturilor salariale, inclusiv a sporurilor cu luarea în considerare a drepturilor bănești obținute de alți funcționari prin hotărâri judecătorești, la nivelul maxim al funcțiilor publice identice din cadrul Față de această situație există putere și autoritate de lucru judecat.

În al doilea rând, nefiind vorba de un spor în procent fix de 25%, ci lăsat la latitudinea instituției, reclamantului i s-a aplicat sporul în cuantum de 5%, astfel încât nu există fonduri alocate la nivelul instituției care să susțină acordarea sporului de risc și suprasolicitare neuropsihică până la nivelul maxim.

În al treilea rând, hotărârile judecătorești care au recunoscut sporul de 25% altor funcționari din cadrul se aplică doar părților din litigiul respectiv, iar punerea în executare a acelor hotărâri nu conduce la discriminare, aspect lămurit de ICCJ în Decizia nr. 2/2015.

În al patrulea rând, prin Decizia nr. 11/2022 ICCJ a statuat că *”Sporul pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de care beneficiază inspectorii antifraudă din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală se acordă, în perioada 1 martie 2017-31 decembrie 2017, în cuantumul procentual stabilit prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) emis în condițiile art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, respectiv cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate prin bugetul A.N.A.F.”*

Punctul de vedere al reclamantului asupra problemei de drept în discuție:

Ceea ce pretinde în cauză este încadrare salarială corespunzătoare (adică la nivel maxim) pentru perioada ultimilor 3 ani anterior introducerii acțiunii, la zi și în continuare, pe durata raportului de funcție publică, prin emiterea unui nou ordin de salarizare prin care să se stabilească nivelul drepturilor salariale, inclusiv al sporurilor și al altor adaosuri sau majorări prevăzute de lege și cu luarea în considerare a drepturilor bănești obținute prin hotărâri judecătorești, la nivelul maxim al funcțiilor publice identice din cadrul

În susținerea cererii, reclamantul a invocat Decizia CCR nr 794/2016, Decizia nr. 36/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Decizia HP 8/2021 a ÎCCJ și art. 39 din Legea nr. 153/2017 concluzionând astfel că are dreptul la salarizare la nivelul maxim, în vederea

egalizării veniturilor salariale pentru situații profesionale identice și a respectării principiului nediscriminării.

Referitor la susținerea pârâtului că ar exista autoritate de lucru judecat, reclamantul a arătat că prezenta cerere de chemare în judecată se întemeiază pe o altă cauză juridică și un alt obiect, respectiv plata unor drepturi salariale ca urmare a alinierii drepturilor salariale la nivelul maxim în plată, mai exact obligarea pârâtei la stabilirea, calcularea și plata drepturilor aferente diferențelor dintre drepturile salariale obținute și cele cuvenite la nivel maxim în funcție de salariile, indemnizațiile, sporurile ș.a. obținute de personalul aflat în situații identice profesional.

În ceea ce privește Decizia RIL nr. 11/2022 a ICCJ, aceasta nu vizează modalitatea de aplicare în concret a prevederilor art. 429-435 CPC și nici ale art. 23 din legea nr. 554/2004.

Reclamantul a mai precizat că practica instanțelor judecătorești este în sensul că hotărârea judecătorească, deși are efecte între părți, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală, iar în cauză, trebuie aplicat și principiul egalității de tratament și al nediscriminării, principii reglementate de norme naționale și europene.

Reclamantul, prin apărătorul ales, a arătat că lasă la aprecierea instanței modalitatea de pronunțare asupra sesizării ICCJ.

Pentru a nu se antepronunța și nefiind o sesizare din inițiativa instanței, Tribunalul nu formulează un punct de vedere referitor la chestiunea de drept ce formează obiectul prezentei sesizări.

Fiind întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunilor de drept, respectiv:

1.” *Dacă reclamantul, în calitate de inspector Șef serviciu gradație 2 în cadrul ANAF- DGAF- Serviciul de cooperare interinstituțională și internațională, este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea- cadru nr. 153/2017 la acordarea diferenței dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul cuvenit la nivel maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul ANAF, în condițiile în care respectiva diferență reprezintă tocmai sporul de 20% pentru risc și solicitare neuropsihică (diferența dintre sporul de 25% prevăzut prin Ordinul nr. 964/2015 și sporul de 5% aplicat prin Ordinele nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF, anulate prin hotărâri judecătorești), diferență încasată de alți funcționari cu funcții similare în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”*

2. „ *Dacă reclamantul este îndreptățit în temeiul art. 39 lin. 1 și 4 din Legea - cadru nr. 153/2017 la primirea diferenței salariale de la punctul 1 în condițiile în care a solicitat respectivul drept salarial prin mai multe acțiuni adresate instanței, temeiuri de drept diferite (ca spor distinct, ca urmare a anulării Ordinelor nr.836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF), acțiuni ce au fost respinse ?” și va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.*

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LGEII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu următoarele probleme de drept:

1.” *Dacă reclamantul, în calitate de inspector Șef serviciu gradație 2 în cadrul ANAF- DGAF- Serviciul de cooperare interinstituțională și internațională, este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. 1 și alin. 4 din Legea- cadru nr. 153/2017 la acordarea diferenței dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul cuvenit la nivel maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul ANAF, în condițiile în care respectiva diferență reprezintă tocmai*

sporul de 20% pentru risc și solicitare neuropsihică (diferența dintre sporul de 25% prevăzut prin Ordinul nr. 964/2015 și sporul de 5% aplicat prin Ordinele nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF, anulate prin hotărâri judecătorești), diferență încasată de alți funcționari cu funcții similare în baza unor hotărâri judecătorești definitive?”

2. „, Dacă reclamantul este îndreptățit în temeiul art. 39 lin. 1 și 4 din Legea - cadru nr. 153/2017 la primirea diferenței salariale de la punctul 1 în condițiile în care a solicitat respectivul drept salarial prin mai multe acțiuni adresate instanței, temeiuri de drept diferite (ca spor distinct, ca urmare a anulării Ordinelor nr. 836/2017 și nr. 1021/2017, ambele ale președintelui ANAF), acțiuni ce au fost respinse ?”

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Prezenta încheiere se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție și se va comunica prin e-mail către tribunale și către curțile de apel.

Fără ale de atac.

Pronunțată azi, 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Red.....

Tehnored.....

2 ex./.....2024